

מיכתבים

קורא קבוע נ. קינן

על רעיונותיו של עמוס קינן
(„ישראל היא העונש על מה שהיא עולם עשה ליהודים“, העולם הזה 8.11.89)

אני קורא את העולם הזה בקביעות. הש"בוע הפסקתי לקרוא אותו באמצע משום שהוא הרגיו אותי באידיהתחשבות בקוראים: ארבעה העמודים עם עמוס קינן... אני לא מוכן לקרוא את הציניות שלו... ברור שהוא רוצה שגם ערפאת ימשול בארץ... אני מקווה שזאת כתבה אחרונה מסוג זה. קורא קבוע, תל-אביב

היפה מן האלבוים

על זהותה של צעירה יפה (פניס של דור", העולם הזה 25.10.89).
באלבוים התצלומים משנותיו היפות של דן

או שר בממשלת ישראל, הוא בדיחה לא רעה. אבל אם מקל מתייחס לרעיון ברצינות, מוטב לו לעיין בתקדימים: כל קורמיו לתפי קיד, מאז שהם סיימו את תקופת מנכ"לות רשות-השירות, די יושבים על הקרח.

לא יצחק לבני ולא שמואל אלמוג, לא תומי לפיד ולא אורי פורת זכו באיזשהו תפי קיד בוירה הריפולומטית או הפוליטית, ובנינו נו לכין עצמנו, גם לא בשום זירה אחרת, מחוץ להופעות צנועות למדי בתקשורת — הכתובה והאלקטרונית.

פנחס גלרון, תל-אביב

מספיק ודי

על הגדלת מיספר העמודים בע"תו („תשקיף“, העולם הזה 8.11.89)

הגילוי של „תשקיף“ כי הארץ מתעדת

בן-יאמון בחברת לביא (1958)
בת-הדודה משהביציון

להגדיל את מיספר עמודיו בכלל איננו משיח מח אותי.

אני קורא את הארץ זה כמה שנים, ואני סבור שהוא יומון העונה על כל הצרכים המתבקשים, אך אינני רואה כאלו על עניין בכך שיוסיף עוד ועוד עמודים.

אחרי הכל יש לי עוד כמה דברים לעשות במשך היום מלבד קריאת הארץ. 16 העמודים שהארץ מגיש לי היום, מדי יום, מספיקים לי בהחלט.

צבי ניר, הרצליה

בן-יאמון כלל העולם הזה תצלום ממסיבה בתאטרון בשנת 1958, שבו רואים את בן-יאמון הצעיר נהנה מן החברותה, כשלימיניו צעירה, שעליה נאמר בכיתוב „הצעירה היפה לירד (של בן-יאמון) אינה מוזהה“.

מה זאת אמרת אינה מוזהה? הלא זאת היא בת-דודתי משהביציון, דליה לוינבוק. עוד לא זיהיתם? או, בבקשה: עכשיו קוראים לה דליה לביא.

שמואל לוינבוק, רמת-חן

לא להתקרנו

על סיוע לחבר בעת צרה („חברים מגינים על רוני“, העולם הזה 8.11.89)

מדוע אסור לעיתונאים להגן על חברים למקצוע מעל דפי עיתוניהם? ולא חשוב אם זה רפי גינת מהטלוויזיה או רוני זילברמן מנלוכס.

ראשית, עד שלא יוכח אחרת, הם בחזקת זכאים ושנית, אם חברים משוכנעים שהם חפים מכל עוון, מדוע שלא ייצאו להגן עליהם?

האם זה יהיה יותר נכון שהחברים העיתונאים יאיימו לתקנפו ויגידו: „מאשימים חבר שלי? זכ"ש“?

אריק קליין, תל-אביב

יושבים על הקרח

על עתידו של מנכ"ל רשות-הש"ב (דור „בדיחות הן הצד החזק שלו“, העולם הזה 8.11.89)

בתור בדיחה, הרעיון שאריה מקל יזכה להיית, כיום מן הימים, שגריר בכיר של ישראל

קורא קינן

ערכת והמינהלה — היו ברחוב לילינבלום, לא הרחק מקולנוע עדן ובית-הספר חכם-מוני. במערכת קיבל את פניו אורי קיסרי. הוא קרא את סיפורו של דן, ואמר לו שזה סיפור נרוע, אך שיש לו בישרון. הוא הורה לו לכונן אותו מחדש ב-16 שורות בלבד. דן עשה כך, ויצירתו הראשונה פורסמה בשבועון זה. חווייה דומה עברה גם עלי. אמנם לא היתה זאת יצירתי הראשונה, אך גם היא ניגשתי באחד הימים למערכת העולם הזה ברחוב לילינבלום, הגשתי לאורי קיסרי פילטון הר מוריסטי וזכיתי בפירסומה.

כך התחילו יחסי עם שבועון זה. אחרי זמן ביקש אותי קיסרי לעזור לו בעריכה, ולבסוף הציע לי לרכוש את השבועון. עשיתי זאת בפסח 1950, אחרי שהקמתי קבוצה קטנה של משקיעים. מסורת זו של אורי קיסרי — לעודד צעירי רים וצעירות לכתוב בשבועון זה, למדד אותם ולהרריכם — המשיכה להנחות את המערכת גם אחרי שירשתי את תפקיד העורך מקיסרי. ערים לכך עשרות העיתונאיות והעיתונאים הבכירים, הפזורים עתה בכל עיתוני ישראל, שהתחילו את דרכם בשבועון זה.

מסורת זו נמשכת גם עכשיו. תמיד יש רצון בשבועון זה לקלוט כוחות חדשים.

מישפט לצהרון

אחד התענוגות של עורך העולם הזה הוא לעקוב אחרי המילים, שנולדו במערכת זו.

כשקראתי את פסקדינו של השופט העל-יון גבריאל כך בעניין „סוב ודיצה“, שעליו עמדתי במרוז זה בשבוע שעבר, נתקלתי במילה „צהרון“. השופט דיבר על „הצהרון ידענות אחרונות“ כאילו היתה הגדרה זו קריית מה מאז ומעולם.

המילה „צהרון“ נוצרה בשבועון זה, כשי רצינו להבחין בין העיתונים שהופיעו (או) בצהריים, ושקראו להם משום-מה „עיתוני ערב“. סלדנו תמיד מהגדרות בלתי-מדוייקות. כאותה עת המצאנו גם את המילה „יוזמו“ למה שנקרא „עיתוני-יוזמו“, כגלל קירבתן לבוקרים ולמעורבות. מעניין שבמיון אבך שושן מופיעה עתה המילה „יוזמו“, אך לא המילה „צהרון“.

כפסקדינה המתפרסם בגליון זה השתמי שהשופטת ויקטוריה אוסטרובסקי-כהן במר נה „בנות הטיפש-עסרה“. גם זהו מושג שנוי לך בשעתו בשבועון זה.

כל העיתונים משתמשים עתה, כדבר מובן מאליו, במילה „בלי“, לציון אדם המבלה את ערביו באופן קבוע באתרי-הבילויים. זוהי מילה העולם הזה ייחוס טיפוסית. כך גם המילה „הצן“, שהשתרשה כבר בכל העיתונים. יש אומרים שהצננים, ובעיקר היחצניות, עושים עתה ברוב העיתונים כבודו שלהם.

זה שבועיים מופיע העולם הזה בקיוסי קים כשהוא עטוף בעטיפה שקופה. בכך הלכנו בו בורכם של שבועונים רבים בעולם. עטיפה זו שומרת על הגליון, ונעים יותר לקחת ביד. אבל הוא משמש גם מטרה אחרת: מניעת רמאות.

יש תופעה ישראלית, שכל אחד יכול להיזהר בה מדי פעם: אדם ניגש למקום-מכירה, מנקש את העולם הזה, מעלעל בו ארוכות, קורא פה ושם. מסתכל בתצלומים ומחזיר את הגליון.

במשך שנים רבות נהגנו, משום-כך, שלא להתוך את העמודים בקצה העליון. הרבר כא למנוע את העילעול בגליון ואף תופעה המוררה יותר: לקיחת גליון ב-„השאלה“ מהקיוסק והחזרתו אחרי הקריאה. אבל זה לא היה פיתרון רצוי. זה הטיל עלך את הצורך לחתוך בעצמך את העמודים, לפעמים תוך השחתת הגליון.

העטיפה השקופה פותרת בעייה זו. מעתה יהיה לך נוה לקבל את הגליון השלם, מוכן לקריאה. קוראיהם יצטרכו לוותר על התענוג, או לנקוט צעד קיצוני לרכוש את הגליון.

אין זה פותר, כמובן, את הבעייה השנייה, הפוגעת בשבועון זה — ריבוי הקוראים של עותקיו. כתבת על כך פעמים רבות במרוז והתופעה לא השתנתה לפחות 10 איש ואשה, זקן ונער, קוראים בממוצע עותק אחד של השבועון.

קיסרי

התופעה הזאת תותרת תחת הכיסוי הכללי של השבועון. חוסר-היחס הברורים בין מיספר-הרוכשים לבין מיספר-הקוראים פוגע קשה בתחרות השבועון והגדלת סרותיו. גם עטיפה פלסטית, יפה ואסתטית ככל שתהיה, לא תעזור. יכולה לעזור רק הכרת הקוראים הנוספים, שאם פעולת העולם הזה חשובה בעיניהם, אל להם להטיל על האחרים את החובה לקיימה.

הוא אורי

בראיון עם חיים קינן, שטורר השבוע במלאת 30 לפטירתו של דן בן-יאמון, סיפר דן כיצד הגיע לבתיבה.

לדבריו, כתב סיפור וניגש אל מיסדר מערכת השבועון 9 בערב — הגילגול המקורי של העולם הזה. 9 בערב נוסד על-ידי אורי קיסרי בפסח 1937, והחליף את שמו בראשית 1947.

דן סיפר שהמערכת שכנה בהתחלת שררות רוטשילד. זוהי טעות קטנה: מישרדי השבועון — שני הדרים, שכנם שכנו המי

העולם הזה

השבועון של ישראל
העורך הראשי: אורי אבנרי
מנהל: אברהם סימון
מנהלת מחלקת-מדועות:
רינה מיטלרני

המערכת והמינהלה:
תל-אביב, רחוב גורדון 3
(ת.ד. 136, מיקוד 61001)
טלפונים: 232262/3/4 (03),
5230662 (03)

פקס: 245130 (03) FAX
המו"ל: העולם הזה בע"מ
הדפסה: הדפסת-החרש
הסציה: גדי

תל-אביב, יד חרצנים 7
טלפון: 377056 (03)

המנהל הכללי: דוד גרשוניביץ